

Den nødvendige samtalen med foresatte - Forberedelse og gjennomføring

Den nødvendige samtalen - skal gjennomføres når man blir bekymret for et barn eller omgivelsene rundt barnet. Denne samtalen holdes så raskt som mulig, og senest 4 uker etter at bekymringen har oppstått. Man skal i forkant ha konkretisert bekymringen gjennom observasjon eller samtale med barnet. Fokus skal være på tidlig dialog og involvering av barn og foresatte.

Samtalen kan også benyttes i tilfeller der bekymringen kommer fra foresatte.

Målet med samtalen er:

- Å avklare om det er behov for hjelpetiltak rundt barnet/ungdommen
- Å etablere et samarbeid med foresatte som kan bedre situasjonen for barnet/ungdommen, med utgangspunkt i at de foresatte alltid er en del av løsningen

Gjennomføring av samtalen:

1. Ta imot foreldrene og ønsk velkommen
2. Sett tidsramme for møtet
3. Innled med barnets sterke sider deretter kort og konkret om bakgrunnen for samtalen
4. Involver foreldrene raskt; hva tenker/opplever de? Utforsk sammen.
5. Er det behov for tiltak?
 - Bli enige om mål og vurderingstidspunkt (Hva vil vi se? Når?)
 - Bli enige om hva/hvem gjøres i første omgang - tiltak
6. Oppsummer og be foreldre om tilbakemelding på opplevelsen av møtet
7. Ansvarlig for samtalen tar tak i saken og følger opp med nødvendige tiltak. Evaluering og nytt møte fastsettes. NB! Er det ikke grunn til bekymring avsluttes saken.
8. Dokumenter

Viktige prinsipper:

- Samtalen gjennomføres så tidlig som mulig etter at en bekymring/undring oppstår
- Foresatte gjøres på forhånd kjent med bekymringen/undringen gjennom innkalling (skriftlig/tlf)
- Bekymringen bør være konkret (hva er det som faktisk er sett, hørt, observert?)
- Kom raskt til saken, forteller kort, spør foreldrene om hva de tenker.
- Undrende fokus - ikke ha en «fasit» eller «holdning» til hvordan saken er.
- Møt foreldre med respekt.

Generelle innspill til den nødvendige samtalen

- De foresattes opplevelse av likeverd og respekt i samtalen vil være avgjørende for det videre samarbeidet om å få bedret situasjonen for barnet.
- Vær direkte og tydelig om det du har sett, dine opplevelser og dine undringer om hva dette kan føre til for barnet/ungdommen. Ikke problematiser.
- Lytt og vær åpen, raus og respektfull i dialogen.
- Ikke diskuter/argumenter rundt observasjon og fakta.
- Si alltid det som er positivt. Løft fram ressursene til barnet/ungdommen.